

Rollen "Helena" ur En midsommarnattsdröm av William Shakespeare

HELENA

Hör, hon är med i deras maskopi!
Nu fattar jag att de tre har gått samman
För att göra narr av mig.
Hermia, vad du är falsk och otacksam!
Så då har du gjort upp med de där två
Om att ni skulle plåga livet ur mig?
All den gemenskap du och jag har haft
Vårt systerskap, alla de ljuva timmar
Som du och jag alltid förbannade
För att de var för korta har du glömt det?
Åren i skolan, och när vi var små?
Å, Hermia, vi var ju som två gudar.
Med var sin nål sydde vi samma blomma
På samma broderi, på samma kudde
Och sjöng samma sång, i samma tonart.
Som hade våra händer, röster, sinnen
varit ett enda helt. Vi växte samman;
Vi var som två tvillingkörsbär som ser ut
Att vara två men ändå hör ihop:
Två vackra bär på en och samma stjälk,
Två vapenfält i ett gemensamt vapen
För samma ätt, krönta med samma hjälm.
Menar du att du river sönder all vår kärlek
Och går ihop med karlar för att håna
Din stackars vän? Det är då inte snällt.
Och det är inte bara mig du kränker,
Hela vårt kön blir faktiskt hånat.